

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η «καρδιά» μιας αποφυλάκισης

Μετά μια σύντομη «φιλοξενία» στο νοσοκομείο των Φυλακών, ο ακροδεξιός εκδότης, καταδικασμένος σε φυλάκιση 9 ετών για υπόθεση εκβιασμών, αφέθηκε ελεύθερος «για λόγους υγείας».

Αποφυλακίστηκε στις αρχές Δεκεμβρίου, με απόφαση του Πενταμελούς Συμβουλίου Αναστολών, ο καταδικασμένος τελεσίδικα τον περασμένο Ιούνιο σε φυλάκιση 9 ετών για απόπειρα εκβιασμών γνωστών επιχειρηματιών, ο Γρηγόρης Μιχαλόπουλος, εκδότης της καθημερινής εφημερίδας «Ελεύθερη Ωρα». Το Συμβούλιο έκανε δεκτό το αίτημά του να ανασταλεί η εκτέλεση της ποινής, αποδεχόμενο την αναγκαιότητα να μεταβεί στο νοσοκομείο St Thomas του Λονδίνου, όπου «πρόκειται να υποβληθεί σε εγχείρηση καρδιάς».

Βέβαια και μετά την πρωτόδικη κατάδική του σε 18 χρόνια φυλάκισης, είχε πάλι αποφυλακιστεί, αφού και πάλι είχε γίνει δεκτό ανάλογο αίτημά του να ανασταλεί η εκτέλεση της ποινής, προκειμένου να μεταβεί τότε στο Χιούστον των ΗΠΑ, όπου «είχε προγραμματιστεί εγχείρηση καρδιάς από διεθνούς φήμης χειρουργό».

Ο ακροδεξιός ηγέτης της «Εθνικής Συμμαχίας» ουδέποτε απάντησε στις κατηγορίες βάσει των οποίων καταδικάστηκε. Αντιθέτως, μέσα από την εφημερίδα του, στην οποία συνεχίζει να αρθρογραφεί (ακόμη και στο σύντομο χρονικό διάστημα που τελικά «φιλοξενήθηκε» στο Νοσοκομείο Κρατουμένων Κορυδαλλού), υποστηρίζει ότι αποτελεί «θύμα συνωμοσίας ισχυρών οικογενειών» εναντίον του, επειδή δήθεν ασκεί... μαχητική και ανεξάρτητη δημοσιογραφία. Ως εκ

τούτου, εξερχόμενος του Νοσοκομείου Κρατουμένων αισθάνεται δικαιωμένος, «ασυμβίβαστος και υπερήφανος».

Μια άλλη αντίληψη για τη δημοσιογραφία

Ο Γρ. Μιχαλόπουλος γεννήθηκε το 1938 στην Τρίπολη. Εργάστηκε ως συντάκτης στις εφημερίδες «Ελευθερία», «Εθνικός Κήρυξ», «Εμπρός» και «Αθηναϊκή». Στη συνέχεια εξέδωσε την εφημερίδα «Ελεύθερη Ωρα», ενώ λίγο αργότερα δημιούργησε τον τηλεοπτικό σταθμό «Τηλετώρα». Διατηρούσε στενές σχέσεις με εκπροσώπους της ελλη-

Το 1998, μεσούσης δηλαδή της περιόδου των εκβιασμών, το Ίδρυμα Προαγωγής της Δημοσιογραφίας Αθανασίου Μπότση απένειμε στον Γρ. Μιχαλόπουλο «ηθική Τιμητική Διάκριση για την έντονη παρουσία του στο χώρο του Τύπου».

νικής «μεγαλοαστικής» τάξης. Ο ίδιος ο βιομήχανος Θόδωρος Αγγελόπουλος παραδέχθηκε στο δικαστήριο ότι κατά διαστήματα διατηρούσε φιλικές σχέσεις μαζί του.

Ενδεικτική για το πώς αντιλαμβάνονταν τη δημοσιογραφία ήταν η ομολογία της γραμματέως του Τζένης Χάρακα ότι οι συνεντεύξεις που δίνονταν, τόσο στην εφημερίδα όσο και στο τηλεοπτικό του κανάλι, πληρώνονταν από τους συνεντευξιαζόμενους: «Κάναμε εκπομπή με τον Βαγγ. Σπυριδάκη. Οποιος ήθελε πλήρωνε, για να αγοράσει ο Σπυριδάκης χρόνο από το κανάλι, για να παρουσιάσει το πρόσωπο»... Ενδεικτική και η κατάθεση της Μαριάννας Λάτση ότι «με εργαλείο την εφημερίδα και το βιβλίο του» εκβίαζε συστηματικά τον πατέρα της. Σύμφωνα δε με τον μητροπολίτη Ζακύνθου Χρυσόστομο, ο Μιχαλόπουλος έγραφε λιβέλους εναντίον του, «μέχρι που το 1985 του έδωσα 30.000 δραχμές και άρχισε να γράφει ύμνους». Ενώ ο Θ. Αγγελόπουλος, που επίσης απειλήθηκε με έκδοση βιβλίου σχετικού με τη σύζυγό του, εξήγησε ότι «όταν τα ποσά που έπαιρνε ήταν ικανοποιητικά, βελτιωνόταν και η αρθρογραφία του».

Εκβιασμοί στο όνομα της 17N

Η αντίστροφη μέτρηση για τον Γρ. Μιχαλόπουλο άρχισε το καλοκαίρι του 2002, λίγο πριν από τον τραυματισμό του ▶

Σάββα Ξηρού και την εξάρθρωση της «17 Νοέμβρη». Ο δημοσιογράφος επισκέφθηκε τον Θ. Αγγελόπουλο και του ανέφερε ότι, σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες που είχε, τόσο η σύζυγός του Γιάννα Αγγελοπούλου όσο και τα παιδιά τους ήταν στο στόχαστρο της 17Ν. Επικαλέστηκε δε τις γνωριμίες του, προκειμένου να μεσολαβήσει για να βγουν από τον κατάλογο των υποψηφίων θυμάτων, ζητώντας ταυτόχρονα χρήματα «για την αγορά δημοσιογραφικού χάρτου». Για να τον πείσει, μάλιστα, για την αποτελεσματικότητα της παρέμβασής του, του έδειξε ιδιόχειρο σημείωμα με την υπογραφή του εφοπλιστή Γ. Λάτση, στο οποίο εμφανίζονταν καταβολές χρηματικών ποσών στη 17Ν, υποστηρίζοντας ότι ο Λάτσης βγήκε από τον κατάλογο των υποψηφίων θυμάτων επειδή πλήρωσε.

Όπως κατέθεσε ο Θ. Αγγελόπουλος, ο Μιχαλόπουλος του έδινε την αίσθηση ότι γνώριζε πρόσωπα και πράγματα της τρομοκρατικής οργάνωσης και για τον λόγο αυτόν ο ίδιος ανταποκρινόταν στις απαιτήσεις του. Όσοι κάποια στιγμή αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα, συσχετίζοντας ένα ιδιόχειρο σημείωμα που είχε βρει στο γραφείο του θείου του, Δημήτρη Αγγελόπουλου, με ημερομηνία 3 Απριλίου του 1985, το οποίο έγραφε: «Ο κ. Γρηγόρης Μιχαλόπουλος, δημοσιογράφος της «Ελεύθερης Ωρας» με επεσκέφη σήμερα 3/4/1985 και ώραν 9.30 π.μ. και μου είπε εμπιστευτικά ότι: η 17 Νοέμβρη με είχε ως το προσεχές της θύμα ως οικονομήκο παράγοντα και ότι αυτός, που τον οδήγησαν σε άγνωστο μέρος με κλειστά τα μάτια, επληροφορήθη ότι από τους οικονομικούς παράγοντες στον κατάλογο είναι ο Β. Βαρδινογιάννης και ο Δ. Αγγελόπουλος. Οτι αυτός επενέβη, ότι είναι συγγενής μου και διεγράφη απ' τον κατάλογο των εκτελέσεων... Με διαβεβαίωσε ο κ. Μιχαλόπουλος ότι στο εξής δεν υπάρχει κίνδυνος. Στις 8/4/1985 ο κ. Μιχαλόπουλος μου έφερε το σημείωμα περί διαγραφής από τον κατάλογο...» (σ.σ. μετά έναν ακριβώς χρόνο, στις 8 Απριλίου του 1986, ο Δ. Αγγελόπουλος εκτελέστηκε από τη 17Ν).

Ετσι, όταν ο Θ. Αγγελόπουλος ακούει στο ραδιόφωνο ότι κάποιος από τους συλληφθέντες ως μέλη της 17Ν έχει ομολογήσει, αποφασίζει να ενημερώσει προσωπικά τον τότε πρωθυπουργό, Κώστα Σημίτη. Ακολουθεί η εισαγγελική έρευνα του Δημ. Παπαγγελόπουλου και η άσκη-

ση δίωξης σε βαθμό κακουργήματος εναντίον του Γρ. Μιχαλόπουλου. Συγγέροντας τις δύο υποθέσεις ο πρωθυπουργός χαρακτηρίζει τα μέλη της 17Ν «εγκληματίες και εκβιαστές σαν τη μαφία».

Στις 21 Μαρτίου του 2005 ο Γρ. Μιχαλόπουλος κάθεται για πρώτη φορά στο εδώλιο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων. Εναντίον του καταθέτουν ο βιομήχανος Θ. Αγγελόπουλος, η Μ. Λάτση, ο μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος, ο πρώην πρόεδρος του Ολυμπιακού Αργ. Σαλιαρέλης, καθώς και ο δήμαρχος Βουλιαγμένης Γρ. Κασιδόκωστας, πρώην σύζυγος της Μαρίας Λάτση. Ολοι ορκίζονται ότι ο δημοσιογράφος - εκδότης τους εκβίαζε συστηματικά. Υπέρι του Γρ. Μιχαλόπουλου καταθέτουν ανάμεσα σε άλλους ο Σπ. Ζουρντατζής, υφυπουργός επί χούφτας, καθώς και οι δημοσιογράφοι

Ενδεικτική για το πώς αντιλαμβάνονταν τη δημοσιογραφία ήταν η ομολογία της γραμματέως του ότι οι συνεντεύξεις που δίνονταν στην εφημερίδα και στο τηλεοπτικό του κανάλι, πληρώνονταν από τους συνεντευξιαζόμενους.

Κ. Κόλμερ και Γ. Λεονταρίτης, οι οποίοι υπεραμύνονται του «δημοσιογραφικού ήθους του». Ο ίδιος ο Γρ. Μιχαλόπουλος υποστηρίζει ότι έπεσε θύμα «σατανικού σχεδίου» από συγκεκριμένες οικογένειες που θέλησαν να τον εξοντώσουν, επειδή υπηρετεί «την παλιά σχολή της μαχόμενης δημοσιογραφίας...».

Στις 12 Απριλίου του 2005 η εισαγγελέας Βασιλική Τσιρώνη προτείνει να καταδικαστεί σύμφωνα με το κατηγορητήριο, υπογραμμίζοντας ότι «η ηθική απαξία των πράξεων είναι μεγαλύτερη, γιατί ο κατηγορούμενος έχει την ιδιότητα του δημοσιογράφου». Την επόμενη μέρα ανακοινώνεται η απόφαση του δικαστηρίου, που καταδικάζει τον Γρ. Μιχαλόπουλο σε 18 χρόνια κάθειρξη για απόπειρα εκβίασης εις βάρος της οικογένειας του Γ. Λάτση και του Θ. Αγγελόπουλου, ενώ τον απαλλάσσει για τις απόπειρες εκβίασης του μητροπολίτη Ζακύνθου Χρυσόστομου, του επιχειρηματία Αργ. Σαλιαρέλη, καθώς και για εκβίαση του Γρ. Κασιδόκωστα.

Ο Γρ. Μιχαλόπουλος ασκεί έφεση, της οποίας η εκδίκαση αρχίζει στις 19 Ιουνίου του 2006 στο Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων και τελειώνει στις 14 Ιουλίου του 2006 με μείωση της ποινής του κατά το ήμισυ, δηλαδή σε 9 χρόνια.

Κλονισμένη υγεία και κίνδυνος βλαβών των επιχειρήσεων

Ήδη από τη στιγμή της προφυλάκισής του, στις 26 Ιουνίου του 2003, ο συνήγορος του Γρ. Μιχαλόπουλου, Τάκης Μιχαλόλιας, υποβάλλει προσφυγή κατά του ε-

© ΑΠΕ

ντάλματος προσωρινής κράτησης, «καθώς αντιμετωπίζει σοβαρό καρδιακό πρόβλημα και είναι εκδότης εφημερίδας».

Τρεις μήνες αργότερα, στις 10 Οκτωβρίου του 2003 ο Γρ. Μιχαλόπουλος αποφυλακίζεται ύστερα από βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών «για λόγους υγείας».

Στις 21 Μαρτίου του 2005 παρουσιάζεται στο δικαστήριο, το οποίο στις 13 Απριλίου τον καταδικάζει, όπως προαναφέρθηκε, σε 18 χρόνια φυλάκισης, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στη φυλακή. Δύο μέρες αργότερα, ο συνήγορός του Δημ. Ρίζος υποβάλλει αίτημα για αναστολή εκτέλεσης της ποινής του, επικαλούμενος λόγους υγείας αλλά και «κίνδυνο σοβαρών βλαβών στις επιχειρήσεις του». Το Πενταμελές Εφετείο απορρίπτει το αίτημα με ψήφους 3 έναντι 2. Ο Γρ. Μιχαλόπουλος υποβάλλει νέο αίτημα αποφυλάκισης, το οποίο επίσης απορρίπτεται.

Στο μεταξύ, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, στο οποίο επίσης είχε προσφύγει ο

1 Φεβρουάριος 2003: ο Γρηγόρης Μιχαλόπουλος αποχωρεί από την Ευελπίδων, μετά την κατάθεσή του στον εισαγγελέα Πρωτοδικών Δημήτρη Παπαγγελόπουλο.
2 Μάρτιος 2005: συνοδευόμενος από τον δικηγόρο του, βγαίνει από την αίθουσα του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων της Αθήνας, όπου δικαζόταν.

τρέπεται να παραστεί στη δίκη. Η εκδίκαση αναβάλλεται, παρά τις διαμαρτυρίες της πολιτικής αγωγής ότι «η ασθένεια είναι πεπονημένη και προσχηματική».

Στις 19 Ιουνίου του 2006 αρχίζει το Εφετείο, στο οποίο ο Γρ. Μιχαλόπουλος παρουσιάζεται. Μετά την ανακοίνωση της ποινής του (9 χρόνια), ο Γρ. Μιχαλόπουλος ζητάει να ανασταλεί η εκτέλεση της ποινής του, λόγω των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει. Το δικαστήριο απορρίπτει το αίτημα με το σκεπτικό ότι δεν έχει την αρμοδιότητα να το κρίνει, εφόσον δεν έχει υποβληθεί αίτηση κατά της απόφασης από τον καταδικασθέντα. Ο πρόεδρος μάλιστα του δικαστηρίου, Π. Ζαχάρωφ, εκφράζει την ευχή «ο αρμόδιος εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών να δει με επείγεια την αίτησή σας, λόγω των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζετε».

Ο Γρ. Μιχαλόπουλος μεταφέρεται στο Νοσοκομείο Κρατουμένων των Δικαστικών Φυλακών Κορυδαλλού. Από εκεί συνεχίζει την αρθρογραφία του στην «Ελεύθερη Ωρα».

Τις πρώτες μέρες του Δεκεμβρίου του 2006, ο Γρ. Μιχαλόπουλος αποφυλακίζεται «για λόγους υγείας».

Για την ιστορία υπενθυμίζεται ότι το 1998, μεσούσης δηλαδή της περιόδου των εκβιασμών, το Ίδρυμα Προαγωγής της Δημοσιογραφίας Αθανασίου Μπότση απένειμε στον Γρ. Μιχαλόπουλο «ηθική Τιμητική Διάκριση για την έντονη παρουσία του στο χώρο του Τύπου». Μέλη της Γνωμοδοτικής Επιτροπής το 1998 ήταν ο Γιώργος Λεονταρίτης, γενικός γραμματέας τότε της ΕΣΗΕΑ, ο Θανάσης Παπανδρόπουλος, πρόεδρος τότε της Ένωσης Συντακτών Περιοδικού Τύπου, καθώς και οι δημοσιογράφοι Νίκος Κυριαζίδης, Βασίλης Νικολόπουλος και Τίτος Αθανασιάδης.

Σύμφωνα δε με το Ίδρυμα, «τα βραβεία και οι τιμητικές διακρίσεις απονέμονται σε δημοσιογράφους που έχουν να παρουσιάσουν σημαντικές επιτυχίες και που διακρίθηκαν για το σεβασμό τους στους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας».